

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี

FACTORS INFLUENCING BUSINESS OPERATIONS OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISE ENTREPRENEURS IN NONTHABURI PROVINCE

ณัฐวุฒิ วิเศษ

Nuttavut Wiset

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Faculty of Business Administration, Rajapruk University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 302 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 172 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-Test และ F-test (One-Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ อายุของกิจการอยู่ที่ 1-5 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน ลงทุนของกิจการต่ำกว่า 500,000 บาท ประเภทของธุรกิจคือ การบริการ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว ส่วนใหญ่ไม่เคยประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และไม่เคยทำงานที่อื่น ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการจัดการมาเป็นอันดับหนึ่ง

คำสำคัญ: ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

Abstract

The objectives of this research were to study the opinions of small and medium enterprise entrepreneurs about the importance of demographics factors and factors influencing business operations in Nonthaburi province and to compare between demographics factors and factors influencing business operations in Nonthaburi province. The population of this research study was small and medium enterprise entrepreneurs in Nonthaburi province for 302 people. Samples consisted of 172 by using Taro Yamane at 0.05 confidential intervals. It was using purposive sampling. The tool of this study was a questionnaire. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test (One – Way ANOVA).

The results of this study were found that the most respondents were male, between 41-50 years old, mostly bachelor degree level, mostly domicile in Bangkok, and using mostly between 41-50 working hours per week. Most respondents were also having between 1-5 years old of business, the number of employee between 1-30 people, and the Company's investment less than 500,000 baht. Types of businesses were mostly in services business. Operations are mostly the sole owner. Most respondents never had experience on other businesses and never worked before. The opinion of factors influencing business operations of respondents was mostly on management factor.

Keywords: Business Operations Factors, Small and Medium Enterprises

บทนำ

จากวิกฤตเศรษฐกิจอย่างหนักในช่วงปี 2540 เศรษฐกิจประเทศไทยได้ขยายตัวในระดับสูงมาอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากสาขาการเกษตรไปสู่สาขาอุตสาหกรรมและบริการ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้กิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกิดขึ้น ปัจจุบันนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้กลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจประเทศไทย และมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศอีกทั้งยังช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศให้เติบโต กิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ส่วนใหญ่เป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง การดำเนินงานของผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม (SMEs) รายใหม่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการ มีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยต้องพบอุปสรรคบางส่วนไม่สามารถแก้ไขได้หรือไม่สามารถขอกู้เงินสนับสนุนจากสถาบันการเงินได้ และในที่สุดต้องล้มเลิกกิจการไปเพราะไม่สามารถแบกรับภาระต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจนี้ได้ บริษัทชั้นนำหลายแห่งถูกนักลงทุนต่างชาติเข้ามาซื้อกิจการราคาถูก ธุรกิจส่วนใหญ่ที่สามารถประกอบตัวอยู่ได้จนถึงปัจจุบันคือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2007)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ โดยมีจำนวนถึงประมาณร้อยละ 99 (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2015) ของธุรกิจทั้งหมด

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นฐานรากการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกลไกหลักในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาความยากจน ข้อมูลที่ยืนยันถึงบทบาททางเศรษฐกิจไทยที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่ การก่อเกิดการจัดงานคิดเป็นสัดส่วนถึงกว่าร้อยละ 77 ของการจัดงานรวมทั้งประเทศ บทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยประมาณร้อยละ 39 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และมีมูลค่าการส่งออกโดยตรงคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 29 ของมูลค่าการส่งออกรวม SMEs มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2007) ดังเช่น

1. ช่วยสร้างงาน
2. สร้างมูลค่าเพิ่ม
3. สร้างเงินตราต่างประเทศ
4. ลดการนำเข้าสินค้าต่างประเทศ
5. เป็นจุดเริ่มต้นในการประกอบการธุรกิจ
6. เชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่นๆ

7. เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือ

8. สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจประเทศไทยในปัจจุบันได้เริ่มฟื้นตัว แต่ก็ยังมีกิจการอีกส่วนหนึ่งที่ยังต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งในการที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจกลับเป็นปกติได้ สภาดังกล่าวทำให้อัตราการจ้างงานในปัจจุบัน ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ในระดับต่ำ นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาส่วนมากหางานทำได้ยาก เนื่องจากงานยังมีจำกัดอยู่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนคนที่สำเร็จการศึกษาออกมาทำให้คนจำนวนไม่น้อยไม่มีงานทำ และคิดที่จะหันเหเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ (SMEs) ประกอบกับขณะนี้รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมและผลักดันให้คนเข้ามาเป็นผู้ประกอบการมากขึ้นทำให้เป็นโอกาสที่ดีของผู้สนใจ และมีความคิดที่จะประกอบธุรกิจเป็นของตนเองได้เข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ (SMEs) ได้ง่ายขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา

ถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการที่จะเลือกลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัวในภาวะช่วงเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและมีการแข่งขันการเข้าทำงานสูงเช่นในปัจจุบัน และยังเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถ มีความคิดริเริ่มและกล้าเสี่ยงในการที่จะแสวงหาความสำเร็จและความก้าวหน้าในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี เพื่อผลที่ได้จากการศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาแก้ไขในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความหมายของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เป็นผู้ขาย ผู้ผลิต เพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาเพื่อขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อ ซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย (Niyomyath, 2003: 96) เป็นผู้ที่พยายามสร้างผลกำไรที่เกิดจากความคิดริเริ่มของตนเอง

เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ที่คิดและค้นพบโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ เป็นผู้จัดหาเงินทุน เพื่อก่อตั้งธุรกิจ ดูแลระบบงานภายในธุรกิจ และบริหาร การดำเนินงานของธุรกิจเพื่อจัดหาสินค้าและบริการให้แก่ ผู้บริโภค (Rumakom, 1995: 29) เป็นเจ้าของธุรกิจ และมองเห็นถึงโอกาสที่ธุรกิจจะทำได้โดยการผลิต สินค้าชนิดใหม่มาเสนอขายในตลาดด้วยกระบวนการผลิต แบบใหม่ๆ ที่ให้ประสิทธิภาพดีกว่าเดิม ผู้ประกอบการ เป็นผู้ที่แสวงหาเงินทุน รวบรวมปัจจัยในการผลิตและ จัดการบริหารเงินทุนและปัจจัยการผลิตเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องมีความ กระตือรือร้น คิดค้นวิธีที่จะนำเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ ที่มีอยู่มาผ่านกระบวนการผลิตจนทำให้เกิดเป็นสินค้า แปลกใหม่ออกสู่ตลาด เกิดผู้ประกอบการกลุ่มใหม่มีการแสวงหาตลาดหรือช่องทางที่ทำให้เกิดกำไรอยู่ตลอดเวลา เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ให้กับ สินค้าตัวเดิมอยู่เสมอ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิม ให้ดีขึ้นเพื่อลดต้นทุนการผลิต พยายามหาข้อบกพร่อง แล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น ติดตามข่าวสารต่างๆ ที่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจน การศึกษาและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้ดีขึ้น (Nonthapanthavath, 2007)

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง เจ้าของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมประเภทธุรกิจก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มสร้างธุรกิจ มีการบริหารจัดการธุรกิจของตนเองไม่รวมถึงผู้รับเหมาช่วง

ลักษณะของผู้ประกอบการ

Frese (2000) กล่าวว่า ผู้ประกอบการหรือผู้ที่จะเป็นเจ้าของธุรกิจควรมีลักษณะที่บ่งบอกดังนี้

ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) หมายถึง ความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส เป็นคนที่สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในสถานการณ์ที่กดดัน

ความมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ๆ การบริการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ

ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง ความกล้าเสี่ยง แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ กล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ กล้าใช้ ทรัพยากรจำนวนมากสำหรับก่อตั้งธุรกิจ และกล้ากู้ยืม ทรัพยากรจำนวนมาก

ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะในการแข่งขัน ความพยายามที่จะทำให้คู่แข่งหมดประสิทธิภาพ และ พยายามเอาชนะอยู่เหนือคู่แข่งได้

ความสม่ำเสมอและมุ่งสู่การเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง การที่เจ้าของกิจการ มีความมั่นคงไม่เก็บสิ่งผิดพลาดมาเป็นอารมณ์ หรือผิดหวัง ท้อแท้แต่นำเอาประสบการณ์ที่ผ่านมาเรียนรู้ปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น

ความมุ่งสู่ความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง มีความชอบงานที่ท้าทาย มีแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จและดีกว่าเดิม

ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณาจัดแบ่งขนาด ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่ได้กำหนด มาตรฐานให้ชัดเจนไปว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะต้องมีความลักษณะอย่างไร แต่หลักเกณฑ์ที่ประเทศ ต่างๆ นำมาใช้ในการกำหนดขนาดธุรกิจโดยทั่วไป ได้แก่ ประเภทธุรกิจ จำนวนการจ้างงาน ขนาดของทุนจดทะเบียน ขนาดของสินทรัพย์ถาวร ยอดขาย ผลกำไรของการ ประกอบการ และจำนวนลูกค้า เป็นต้น สำหรับคำนิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่หน่วยงานต่างๆ ใช้อยู่ในปัจจุบันสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้กำหนดคำนิยาม หรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับกิจการแต่ละ ประเภทดังนี้

ประเภทกิจการ	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม
กิจการผลิต	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการบริการ	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 ล้านบาท

2. กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดค่านิยามหรือความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจการผลิต ธุรกิจการค้า หรือธุรกิจบริการที่มีขนาดไม่เกินที่กำหนด ดังนี้

ประเภทกิจการ	สินทรัพย์ถาวร	การจ้างงาน (คน)
กิจการผลิต สินค้า	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 คน
กิจการบริการ	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 200 คน
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 คน
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 คน

หลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

จากการศึกษาหลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้มีนักวิชาการให้แนวคิดไว้ต่างกััน ดังนี้

Kityunyong (2003: 36) ได้ให้ความหมายคำว่า ความสำเร็จ หมายถึง การทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง

ไปด้วยดี ความสำเร็จแม้จะไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวที่เป็นสูตรสำเร็จเหมือนสูตรการคำนวณหรือตารางธาตุทางเคมี แต่จากการรวบรวมให้คำตอบคล้ายๆ กันว่า บุคคลที่จะประสบความสำเร็จจะประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. มีความตั้งใจ แน่วแน่ มั่นคง เชื้อมนั้น มีจุดหมาย มีใจรัก และเป็นตัวของตัวเอง
2. ถือเวลาเป็นของมีค่า และไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
3. มีความมานะ พยายาม อดทน
4. ฝึกฝน ตั้งมั่น เตรียมพร้อม ตื่นตัว จริงจัง ขวนขวาย มุ่งหาความสำเร็จ ไม่รอโอกาส

หลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าการเป็นผู้ประกอบการจะมาจากวิธีการใด ต้องมีปัจจัยพื้นฐานที่ควรจจะทราบอยู่ 3 ประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จและล้มเหลวในอนาคตอย่างมากคือ

1. กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของตนเองภายใต้ความสอดคล้องกับความสามารถและทรัพยากรที่มีอยู่ แล้วเดินตามเป้าหมายที่วางไว้
2. ค้นหากลยุทธ์ที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย
3. สามารถใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นได้อย่างแท้จริง

จากหลักการแนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันคือ ต้องมีความรู้ดีทั้งในธุรกิจและงานที่ทำ มีความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความเชื่อมั่น ตระหนักถึงคุณค่าของเวลา มีความคิดสร้างสรรค์ กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีความรับผิดชอบ มีประสบการณ์ในธุรกิจนั้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าต้องมีการจัดทำแผนธุรกิจและกลยุทธ์ในการบริหารงานทั้งทางด้านบุคคล ด้านแผนการตลาด ด้านทีมงาน ประสบการณ์ เวลาในการปฏิบัติ และสามารถแก้ไขปัญหาในการทำงานได้ สิ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ

แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

1. แนวคิดด้านการจัดการ (Management) เป็น

กระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ โดยมีการวางแผนการจําต้องการ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การชักนำและการควบคุม ซึ่งกระบวนการจัดการดังกล่าว นำไปใช้ในการดำเนินงานธุรกิจ (Serirat et al., 2006: 36)

2. แนวคิดด้านการตลาด (Marketing) ด้านการตลาด และการแข่งขันได้นำเอาโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค และการวิเคราะห์อุตสาหกรรมและคู่แข่งเพื่อประเมินว่า สภาพการตลาดและการแข่งขันเป็นอย่างไรในปัจจุบัน โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงสิ่งที่จูงใจที่ทำให้เกิดการซื้อผลิตภัณฑ์โดยมีจุดเริ่มต้นจากสิ่งที่กระตุ้นที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ เปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้อิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อและจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ

3. ทัศนคติการดำเนินงาน (Operations Management) เป็นความพยายามสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการแปรสภาพได้มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และผลผลิตที่ได้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นมากกว่าผลรวมของปัจจัยนำเข้า วงจรของการดำเนินงานคือ การสร้างมูลค่าซึ่งเป็นชุดของกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามโซ่มูลค่า (Value Chain) ซึ่งกระจายมาจากผู้ขายปัจจัยการผลิตไปยังลูกค้า กิจกรรมที่ไม่เพิ่มมูลค่าจะเป็นความสูญเสียเปล่าควรถูกยกเลิกไป กระบวนการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าเป็นผลลัพธ์ (Transformation Process) ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของระบบการดำเนินงานที่มีหลายชนิด (Apiprachyasakul, 2004: 56)

4. แนวคิดทางการเงิน (Financing) หน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารการเงินอาจจะแตกต่างกันไปบ้างตามลักษณะ และขนาดของธุรกิจที่แตกต่างกัน ในองค์กร ธุรกิจทุกขนาดต่างมีความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเงิน โดยมีหน้าที่หลักด้านการเงิน 3 ประการ ซึ่งใช้ในการบริหารการเงินของธุรกิจเบเกอรี่ที่จะทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรคือ ประการแรก การคาดการณ์ถึงความต้องการเงินทุน (Anticipating Financial Needs)

เป็นเรื่องของการวิเคราะห์วางแผน และควบคุมทางการเงิน การพยากรณ์ทางการเงิน การจัดทางการเงิน ประการที่สอง การจัดหาเงินทุนมา (Acquiring Financial Needs) บอกให้รู้ว่ากิจการจะหาเงินทุนมาใช้จ่ายตามที่ต้องการเมื่อใด หาได้จากแหล่งใด และด้วยวิธีการอย่างไร รวมถึงต้นทุนแหล่งที่มีเงินทุนหมุนเวียน การบริหารลูกหนี้ การบริหารสินค้าคงเหลือ ประการที่สาม การจัดสรรเงินลงทุนไปในธุรกิจ (Allocation Funds in the Business) กิจการจะจัดสรรเงินทุนไปในสินทรัพย์อย่างไรที่จะก่อให้เกิดความเหมาะสมที่สุด โดยจะต้องให้ความสำคัญระหว่างความสามารถในการทำกำไร (Profitability) และสภาพคล่องของกิจการ (Liquidity) (Jiwamith, 1998: 7)

วิธีการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีทั้งหมด 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย และอำเภopakเกร็ด จำนวน 302 คน (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2007)

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 172 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติและคุณลักษณะที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ทำการสุ่มเลือกพื้นที่ (Area or Cluster Sampling) มีทั้งหมด 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย และอำเภopakเกร็ด

2. ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

อำเภอ	จำนวนผู้ประกอบการ	กลุ่มตัวอย่าง
เมืองนนทบุรี	81	46
บางกรวย	39	22
บางใหญ่	35	20
บางบัวทอง	59	34
ไทรน้อย	27	15
ปากเกร็ด	61	35
รวม	302	172

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 2. ร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย
 3. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนภาษาและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นนำแบบสอบถามฉบับร่างมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
 4. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach Alpha Coefficient พบว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8918
- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่
- ส่วนที่ 1 ปัจจัยประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนิน

ธุรกิจใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

โดยกำหนดความหมายของคะแนนในแต่ละระดับตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวมใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00-5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์หากึ่งกลางพิสัยโดยใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Warnishbancha, 2007) ดังนี้

- 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
- 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยและผู้ช่วยลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย และอำเภอปากเกร็ด ในธุรกิจ SMEs ต่างๆ เช่น โรงแรม บริษัททัวร์ บริการเสริมสวย บริการอินเทอร์เน็ต ฯลฯ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

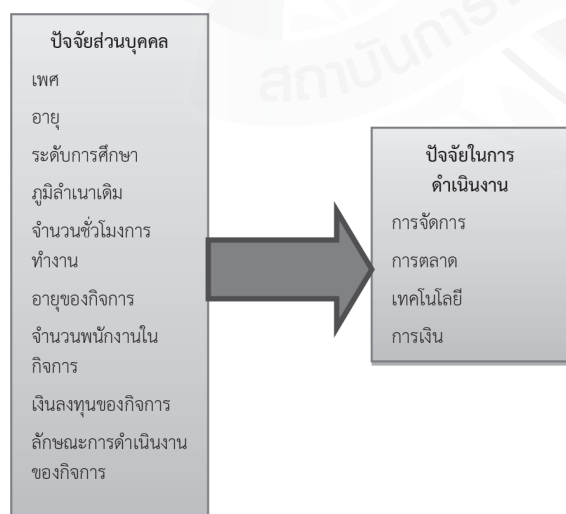
ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิมของ

ผู้ประกอบการ จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินลงทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจของท่าน ลักษณะการดำเนินงาน ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดค่าคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยประชากรศาสตร์และปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significant) ที่ระดับค่า $p < 0.05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

กรอบแนวคิด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี มีผลการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีทั้งหมด 108 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 มีภูมิลำเนาเดิมที่กรุงเทพฯ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีจำนวนชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 มีอายุของกิจการอยู่ที่ 1-5 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 มีเงินลงทุนของกิจการ ต่ำกว่า 500,000 บาท จำนวน 57 คน มีประเภทของธุรกิจคือ การบริการเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ไม่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 และไม่เคยทำงานที่อื่น จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี (Operations and Technology) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) มาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาในด้านการจัดการ (Management) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) ด้านการตลาด (Marketing) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) และด้านการเงิน (Financing) ภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบตามความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับค่า $p < 0.05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95 พบว่า ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันในด้านการเงินมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการตลาด ผู้ที่มีจำนวนพนักงานในกิจการที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเงิน ผู้ที่มีเงินลงทุนของกิจการที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ผู้ที่มีประเภทของธุรกิจของท่านที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีลักษณะการดำเนินงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ผู้ที่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน และการมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยลักษณะทางข้อมูลส่วนบุคคล

ปัจจัยลักษณะทางข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านอายุผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านระดับการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พบว่า ผู้ที่มีภูมิปัญญาเดิมของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ แตกต่างกันในด้านการตลาดและการเงิน จากการ ศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านจำนวนชั่วโมง การทำงานของผู้ประกอบการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ที่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนิน ธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและ เทคโนโลยี และด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผล การศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านอายุของกิจการผลจากการ วิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีอายุของกิจการที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการตลาด จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้าน จำนวนพนักงานในกิจการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีจำนวนพนักงานในกิจการที่ต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเงิน จากการ ศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน ด้านเงินทุน ของกิจการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีเงินทุน ของกิจการที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้าน การเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน และด้านลักษณะการดำเนินงานผลจากการวิเคราะห์ ข้อมูลพบว่า ผู้ที่มีลักษณะการดำเนินงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านดำเนินการ และเทคโนโลยี จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่ สอดคล้องกัน

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการ

(Management) ภาพรวมอยู่ในระดับมากเป็นอันดับ ที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการวางแผนในการดำเนินงานเป็น ขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ มีความสอดคล้องกับ Sangthamthorn (1999) พบว่า ผู้ประกอบการมีการ จัดการธุรกิจ โดยดำเนินการตามหน้าที่ทางการบริหารครบ 5 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดการ กำลังคน การสั่งการ และการควบคุม โดยให้ความสำคัญ กับหน้าที่ด้านการวางแผนมากที่สุด

ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี (Operations and Technology) ภาพรวมอยู่ในระดับมากเป็นอันดับที่สอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chumchen (2012) ได้ ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำเร็จในธุรกิจออนไลน์ ซึ่งให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจที่เป็น ส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน (Colla & Lapoule, 2012)

ด้านการตลาด (Marketing) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่สาม มีความสอดคล้องกับ Meechamnan (2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยในกลยุทธ์ทางการตลาดของ ผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ ในการประกอบการกิจการ ซึ่งการตลาดถือได้ว่าเป็นหัวใจ (Kolter, 2003) ในการดำเนินธุรกิจ

ท้ายที่สุดนี้ด้านการเงิน (Financing) ภาพรวมอยู่ใน ระดับเหมาะสมมากเป็นอันดับสุดท้าย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านการเงินถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง สอดคล้องงานวิจัยของ Donkwa (2013) ที่ได้ทำการศึกษา การจัดการธุรกิจชุมชนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้ กล่าวไว้ว่า การบริหารเงินทุนและการวางแผนทางการเงิน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการให้ธุรกิจ ประสบความสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะในด้านกลยุทธ์ของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยนี้พบว่า ด้านการจัดการ (Management) สำหรับธุรกิจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด ซึ่งธุรกิจจะ

ต้องมีการวางแผนในการดำเนินธุรกิจและกระบวนการในการทำงานอย่างชัดเจน ในหลักการของการจัดการสามารถนำหลักของ POLC นั่นคือ P (Planning) คือ การวางแผน O (Organizing) คือ การจัดการองค์กร L (Leading) คือ การชี้นำและการมีภาวะผู้นำของผู้ประกอบการ C (Controlling) คือ การควบคุมองค์กร ซึ่งเป็นหลักการขั้นพื้นฐานในการบริหารจัดการองค์กร อีกทั้งยังต้องนำด้านดำเนินการและเทคโนโลยี (Operations and Technology) เพราะในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีมีความจำเป็นต่อองค์กรในการที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จจากกระแสของ Social Media หรือ Social Network ก็เป็นวิธีการดำเนินงานที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการช่วยในเรื่องของตลาดอีกด้วย

ดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจจะต้องมีระบบการจัดการที่ดี (Good Management)

และการนำเทคโนโลยีมาใช้ (Technology Usage) ควบคู่กันไปด้วย

ในส่วนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายทางภาครัฐควรจัดให้มีการให้คำปรึกษาในด้านปัจจัยในการดำเนินธุรกิจต่างๆ และมีการฝึกอบรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ประกอบการ SME เพื่อเป็นการเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพกับกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัดนนทบุรี เพื่อทราบถึงความต้องการและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การคิดและวิเคราะห์ถึงกลยุทธ์แห่งความสำเร็จของธุรกิจได้

References

- Apiprachyasakul, K. (2004). *Manufacturing Logistics and Operation Management*. Bangkok: Nattaporn printing. [in Thai]
- Chumchen, P. (2012). *Consumer's buying decision behavior on Prius model of Toyota car in Bangkok metropolis*. Thesis Master Degree, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Colla, E. & Lapoule, P. (2012). E-commerce: exploring the critical success factors. *International Journal of Retail & Distribution Management*, 40(11), 824-64.
- Donkwa, K. (2013). *Community business management on a self-sufficiency*. Research Report, Suranaree University of Technology. [in Thai]
- Frese, M. (2000). *Management* (5th ed.). USA: John Wiley & Son.
- Jiwamith, S. (1998). *Financial Management*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Kityunyong, S. (2003). *MLM business economy*. Bangkok: Info media Book. [in Thai]
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management*. NJ: Prentice Hall.
- Meechamnan, N. (2011). *Marketing strategies of flowers and garden trees traders: a case study of Dong Bung Village, Muang District, Prachinburi Province*. Master of Business Administration in Marketing, Faculty of business administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]
- Niyomyath, S. (2003). *The characteristics of entrepreneurs in the tourism success*. Bangkok: Institute for small and Medium Enterprises Development. [in Thai]

- Nonthapanthavath, N. (2007). *The meaning of the word the operator or owner*. Retrieved April 22, 2011, from <http://www.ryt9.com/s/ryt9/105366> [in Thai]
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2007). *Small and medium-sized Enterprises report 2006 and outlook for 2007*. Bangkok: Office of Small and Medium Enterprises Promotion. [in Thai]
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2015). *Small and medium-sized Enterprises promoting report plan 3rd*. Bangkok: Office of Small and Medium Enterprises Promotion. [in Thai]
- Rumakom, P. (1995). *Small Business Management* (4th ed.). Bangkok: Physic center Publishing. [in Thai]
- Sangthamthorn, A. (1999). *Management in the construction business of the operator in Meuang Nakon Sawan province*. Master of Business Administration, Faculty of Business Administration, Chiang Mai University. [in Thai]
- Serirat, S. et al. (2006). *Organization and Management*. Bangkok: Pattana Publishing. [in Thai]
- Warnishbancha, K. (2007). *Statistics for research* (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]

Name and Surname: Nuttavut Wiset

Highest Education: Master of Business Administration (Entrepreneurship),
The Far Eastern University

University or Agency: Rajapruk University

Field of Expertise: Management

Address: Rajapruk University, 9 Moo 1, Nakornin Rd., Bangkhanon,
Bangkruai, Nonthaburi 11130